

Kracht naar Kruis

OKTOBER 2014

72STE JAARGANG NO. 2

MEDITATIE

De hoogste rechter

*" Het zij verre van U, zulk een ding te doen,
te doden de rechtvaardige met de goddeloze!
Dat de rechtvaardige zij gelijk met de godde-
loze, verre zij het van U! zou de Rechter der
ganse aarde geen recht doen?"*
Genesis 18 : 25

Abraham wordt de vader van alle gelovigen genoemd, maar we zouden hem even goed de vader van alle voorbidders kunnen noemen. Want wat hij tegenover Sodom heeft gedaan dat is toch haast zonder weerga.

De stad Sodom was slecht, gruwelijk slecht. Zo slecht dat de ergste zonde steeds samen met deze stad wordt genoemd. Het zou ons dan

BIDDEN

*Heere, wil ons bidden leren.
Leid ons door Uw Geest en Woord.
Leer ons bidden zo 't behoort.
Leer ons 't hart tot U te keren.
Leer ons bidden naar Uw wil,
doe ons volgen, maak ons stil.*

*Doe ons in ons hart beleven
hoe afhankelijk we zijn,
hoe strafwaardig en hoe klein.
Wil ons Uw genade geven.
Zie om Christus' wil ons aan.
Laat ons toch niet hulp'loos staan.*

*Wil Uzelf aan ons ontdekken
in Uw liefde, in Uw kracht,
in Uw grootheid, in Uw macht.
Wil tot wederliefde wekken.
Doe ons in onwaardigheid
buigen voor Uw majesteit!*

*Christien de Priester uit
"DE GROOTSTE SCHAT",
Uitg Den Hertog, Houten, 1994.*

ook niet verwonderd hebben als Abraham tegenover God zijn instemming had betuigd met het rechtvaardige voornemen om deze boze stad en haar omgeving met vuur te verwoesten. Zulke broeinesten van ondeugd en vuile zonden kunnen toch maar het beste uitgeroeid worden. Als het kwade wordt weggebrand, dan kan de wereld er alleen maar beter van worden. Dan wordt ook voorkomen dat het kwade zich verder uitbreidt naar andere plaatsen.

Misschien hebben wij weleens gehoopt dat God zou ingrijpen bij groot onrecht en onderdrukking en dat Hij een einde zou maken aan geweld en tirannie. Er gebeuren immers zoveel verschrikkelijke dingen op deze wereld, en mensen doen elkaar soms zoveel leed aan. Als wij dan machteloos staan tegenover heel veel kwaad, dan hopen we dat God zal ingrijpen. Door vuur van de hemel, ofGod heeft toch middelen genoeg om in te grijpen en een einde te maken aan het kwaad. En we hopen dat Hij het ook zal doen. Liefst zo radicaal mogelijk. Daarbij zien we onze vijanden ook graag als vijanden van God die verdwijnen moeten.

Maar Abraham deed anders. En dan is er wellicht toch verband tussen zijn geloof en zijn voorbede. Want het hoogste wat een gelovige kan doen, dat is bidden. Daarom heeft de aarts-

INHOUDSOPGAVE

Dit nummer sluit weer aan bij het eerste nummer van deze jaargang. De meditatie is van de hand van onze voorzitter, ds J Willemsen. Verder ontvangt u een nieuwe aflevering van de serie BELIJDEN en BELEVEN over De Ziekentroost en een nieuwe DRAAGT ELKANDERS LASTEN. Ds C Harinck vervolgt zijn onderwijs over de TWAALVEN en Ds J Van Amstel geeft ons geestelijke leiding als het over de geloofszekerheid gaat. De redactie hoopt dat de aangeboden inhoud van dit nummer goede ingang mag vinden onder Gods Zegen in onze lezerskring!

Uw eindredacteur

ds. J. Oosterbroek

vader Abraham tot vermoënis toe gepleit. Op hoop tegen hoop.

Als er eens vijftig rechtvaardigen waren, of vijf en veertig, of veertig, of dertig, of..... En Abraham bleef maar afdingen. Tot hij het tiental had bereikt. Maar zelfs tien rechtvaardigen werden in heel Sodom niet gevonden. Als er tien waren geweest, dan was niet dit tiental gespaard, terwijl de rest tragisch omkwam, maar dan had God aan heel de stad vergiffenis geschonken. Is dat wel recht?

Dat is het recht van God en dat is tegelijkertijd de genade van God.

Zou de wereld wellicht daarom nog bestaan omdat er nog een enkele voorbidder is en omdat er nog een handvol gelovigen zijn? Wat een verantwoordelijkheid ook voor ons allen om voorbidders te zijn voor deze wereld! Maar ook: wat een troost is het voor ons dat er in elk geval nog een Voorbidder is, namelijk onze Heere Jezus Christus. Hij houdt niet bij een tiental rechtvaardigen op. Hij bidt ook voor de enkeling, voor de zondaar, voor de afgedwaalde. Kent u Zijn Naam? En wilt u uw leven toevertrouwen aan deze grote Voorbidder, onze Heere en Heiland Jezus Christus? Alleen bij Hem zijn wij veilig en geborgen bij het woeden van de machten ook in onze tijd. Bij Hem is er een toekomst voor ons mensen.

Dirksland,
ds. J. Willemsen

BELIJDEN EN BELEVEN

ZIEKENTROOST (62)

Wij zijn bezig de grote lijn van de Ziekentroost te volgen; een boekje uit 1571, geschreven door ds. Cornelis van Hille. U vindt dit geschrift afgedrukt achter in uw oude psalmboekje. De Ziekentroost wil een korte onderwijzing zijn in het ware geloof en in de weg der zaligheid, om gewillig te sterven.

We zijn toegekomen aan de behandeling van het hier volgende gedeelte uit De Ziekentroost: *“Daarom is het verwonderlijk, dat de gelovigen niet nog meer tegenspoed hebben, vanwege de heerlijke vreugde, die voor hen bereid is; en daarentegen, dat de goddelozen niet nog meer voorspoed hebben, dan zij doen, om de gruwelijke verdoemenis, die voor hen aanstaande is. Daarom, al is het dat de beproeving der gelovigen ongelijk is aan die der goddelozen, zo*

kan ook de opstanding der doden ongelijk wezen”.

We hebben gezien hoe de dichter van Psalm 73 worstelde met de levensraadsels, met het Godsbestuur en tenslotte is gaan zwijgen omdat God in de lijn van de geslachten aan Gods kinderen is gebleken, dat God nooit iets ongerijmds doet. Nog nooit heeft iemand van Gods kinderen de Heere terecht verwijten gemaakt en die ook staande kunnen houden. Als het dan zo is, dat dit de ervaring is van al Gods kinderen, dan wil Asaf zwijgen, al weerspreekt zijn ervaring alles.

Hoe ziet dat zwijgen eruit? Mokkend, met gebalde vuisten in de broekzak? Neen; Asaf wordt pas stil als hij in Gods heiligdommen inging. Hier klinkt in Psalm 73: 17 het antwoord op Asafs levensvragen. De dichter heeft het antwoord ontvangen op de plaats waar God Zich openbaart en waar Zijn volk bijeenkomt: in het heiligdom, op de plaats waar de offers gebracht worden, waar Gods Woord en wet wordt uitgelegd, waar de grote daden des Heeren worden bezongen, waar God wordt geloofd en geprezen. Op die plaats heeft de dichter de oplossing uit Gods handen ontvangen. In de middelijke weg heeft de Heere licht gegeven over Asafs levensraadsels. Op die plaats is God hem te hulp gekomen in zijn aanvechting.

Moet u dan maar blijven tobben? Is het niet eigenzinnig om te twijfelen aan de ervaring van Gods kinderen dat God geen onrecht doet? Zouden al Gods kinderen voor ons het bij het verkeerde eind gehad hebben en zouden wij het dan bij het goede end hebben?

Wandel maar achter Hem aan, leg al uw vragen en aanvechtingen maar voor Hem neer in het heiligdom. Want wie op Gods hart vertrouwt, hoeft aan Zijn hand niet te twijfelen.

Maar Asaf heeft nog meer ontvangen in Gods heiligdommen. Op zichzelf was het genoeg geweest, als hij in het heiligdom alleen zekerheid had ontvangen van Gods Vaderliefde en Zijn onveranderlijke trouw. Asaf heeft geleerd – zoals in de Ziekentroost geformuleerd staat – *dat we ons niet moeten verwonderen, en ook niet moeten struikelen, maar ons moeten vertroosten, als we de voorspoed der goddelozen zien, en verzekerd moeten zijn, dat hun einde de eeuwige dood is.*

Asaf zag ook het einde van de goddelozen. Ze hebben het niet doorgehad dat ze tijdens hun leven op de rand van de afgrond balanceerden en elk ogenblik daarin konden vallen. Ze leef-

Het enige antwoord

*O nee, ik kan het niet zeggen
waarom het lijkt, of God je niet verhoort;
Ik wil niet trachten, het je uit te leggen,
Ik kan het niet: onmachtig is mijn woord.
Het is onmogelijk, je te verklaren
waarom de liefste mensen van ons gaan.
Je kunt je er wel blind op blijven staren,
maar raakt steeds verder van de
Heer'vandaan.*

*Ik weet het niet, waarom de mensen lijden,
waarom er zoveel pijn is en geweld,
waarom het je niet lukt, je te bevrijden
van wat je in een wurggreep houdt
omkneld.*

*Ik heb geen antwoord op je vragen
dan dat je blindelings vertrouwen moet.
omdat de Heiland Zelf jouw last wil dra-
gen.*

*Hij zorgt voor je, zoals een vader doet.
Misschien klinkt je dit alles afgesleten
je zegt misschien "Die troost is wel goed-
koop".*

*Maar als ik dit niet wist, dan zou ik niets
meer weten:
In leven en in dood is Hij mijn enige Hoop.*

Nel Benschop

den in weelde, maar als in een ogenblik wor-
den ze tot verwoesting.

Als de dichter dat in het heiligdom ziet, moet hij
zich beschuldigen over de harde en dwaze
gedachten die er in zijn hart zijn opgekomen,
toen hij de voorspoed der goddelozen zag. Hij
belijdt het voor Gods aangezicht: "Toen was ik
onvernuftig, en wist niets; ik was een groot
beest bij U (Psalm 73: 22).

In die belijdenis van schuld ontvangt hij ruimte
en gaat diepe verwondering, troost en zeker-
heid zijn hart te vervullen. Wanneer hij ziet op
wat God voor hem beschikt heeft en dat verge-
lijkt met het vreselijke lot der goddelozen, rijst
in de hartelijke verootmoediging over zijn eigen
dwaasheid het geloofsvertrouwen in zijn hart:
"Ik zal dan geduriglijk bij U zijn; Gij hebt mijn
rechterhand gevat; Gij zult mij leiden door Uw
raad en daarna zult Gij in heerlijkheid
opnemen"(Psalm 73: 23 en 24).

Geheel anders dan met de goddelozen gaat het
wel met hen die de Heere vezen.

Asafs geloofsconclusie is vanuit Gods heilig-
dommen:

Wie ver van U de weelde zoekt,
Vergaat eerlang en wordt vervloekt.
Gij roeit hen uit die afhoereren

En U de trotse nek toekeren.
MAAR...
Het is mij goed mijn zaligst lot
Nabij te wezen bij mijn God!!!

Harderwijk
ds. J. Oosterbroek

DRAAGT ELKANDERS LASTEN

Beste lezer,

Hoe goed is het 's Heeren lof te prijzen. Als
Christenen moeten we elkaar daar vaak toe
oproepen. Ja, ook in tijden van moeite, zorg en
verdriet. Onze God is het immers Die ons dage-
lijks kracht geeft. In vreugdevolle tijden moeten
we ook onze Heere prijzen, danken voor de
zegeningen. Maar altijd moeten we ons bewust
zijn wat de mooiste genadegave van onze God
is: er is verlossing door het bloed van het Lam.
Onze Zaligmaker, Jezus Christus. Prijs Zijn heer-
lijke Naam!

*Breek, aarde, uit in jubelzangen,
Gods glorievolle naam ter eer.
Laat van alom Hem lof ontvangen.
Geducht zijn uwe daden, Heer!
Uw tegenstanders, diep gebogen,
aanvaarden veinzend uw beleid.
Heel d' aarde moet uw naam verhogen,
psalmzingen uwe majesteit.
(psalm 66: 1, nieuwe berijming)*

Verjaardagskalender

- 5 okt. Mevr. M. Koppert, Beelstraat 43,
2672 AB Naaldwijk
- 3 nov. Marjolijn-Petersen-Boekholt,
Kamperweg 1, 3774 LG
Kootwijkerbroek
- 6 nov. Mevr. A. Hofland, Westduinweg 1385,
2483 AZ Scheveningen

Brievenbus

Mevr. D. Goudkamp, Schoolstraat 38, 6828 GT
Arnhem

Puzzelhoek

De vorige puzzel was best wel moeilijk en u
moest flink zoeken in de Bijbel. De puzzels

maak ik zelf en vind dat een leuke bezigheid en ben er, net als u, ook een flinke poos mee bezig! De woorden die doorgestreept moeten worden zijn allemaal woorden uit het boek Jona. Er blijven enkele letters over, die vormen de oplossing van de puzzel. U kunt punten blijven verdienen door het insturen van de juiste oplossing van de puzzel. U kunt de oplossing insturen tot 1 november.

G	H	J	O	P	P	E	R	S	C	H	I	P	P	E	R
N	O	H	A	R	D	S	L	A	P	E	N	D	E	S	B
I	N	E	E	F	E	M	E	T	G	E	Z	E	L	E	T
G	T	G	D	N	O	G	O	S	T	A	D	A	K	F	A
G	S	H	N	E	E	B	I	O	E	I	A	E	A	N	R
E	T	S	D	I	R	D	L	M	B	P	E	R	O	E	S
Z	O	L	C	N	K	T	E	I	J	I	R	G	J	C	T
K	K	A	L	H	I	I	I	I	D	U	E	H	I	S	H
N	E	N	G	S	A	W	D	E	L	S	T	D	S	A	A
A	N	K	E	I	B	A	N	E	R	E	C	S	N	V	D
D	N	M	N	S	D	U	P	E	R	E	E	H	T	O	U
N	I	O	A	R	T	M	I	H	T	P	N	Z	A	N	W
U	N	E	D	A	E	O	A	K	N	S	C	H	I	P	O
R	E	D	I	T	E	N	R	O	W	U	O	R	E	B	S
H	V	I	G	E	D	E	Z	M	R	E	N	O	V	I	S
N	E	G	R	E	B	E	N	A	U	W	D	H	E	I	D

bekeerden	lankmoedig	schip
benauwdheid	loten	slaap
bergen	metgezel	stad
berouw	nineve	storm
blijdschap	ontstoken	tarsis
buik	ontstuijmer	tempel
dankzegging	oostenwind	vasten
genadig	opperschipper	vis
goedertierenheid	prediking	wonderboom
graf	rechterhand	zeelieden
hardslapende	rund	zon
jafo	schaap	
jona	schaduw	

De oplossing van de september-puzzel is: "Loofden HEERE want Hij is goed"

Vriendelijke groeten van:
Willeke Breederveld
Capellerij 3
3252 CG GOEDEREDE
telefoon: 0187-492281
email: wbreederveld@solcon.nl

DE TWAALVEN (V) HUN TOERUSTING TOT APOSTEL

Jezus leerde hen door Zijn leven.

Het was niet slechts informatie die Hij doorgaf. Hij leerde door Zijn voorbeeld en optreden. Zo leerde Hij hun de ootmoed door Zelf hun de voeten te wassen. Uit verschillende mededelingen in de evangeliebeschrijvingen merken we dat de discipelen op zichzelf gericht, zelfzoekend en trots waren. Zij waren bijna gedurig met elkaar in conflict wie de meeste en de voorname zou zijn in het aanstaande koninkrijk. Jezus leerde hen de ware ootmoed door na een dag over stoffige wegen gelopen te hebben een bekken met water te nemen en hun de voeten te wassen. Hij, de Meester, verrichte het werk van een dienstknecht en zei: *Gij heet Mij Meester en Heere; en gij zegt wel, want Ik ben het. Indien dan Ik, de Heere en de Meester, uw voeten gewassen heb, zo zijt gij ook schuldig elkanders voeten te wassen.* Joh. 13:13, 14. De Schrift zegt, dat Jezus de twaalven verkoren heeft: *opdat zij met Hem zouden zijn.* Mark. 3:14. Zij zouden dichtbij Hem zijn en nauw contact met Hem hebben. Zij zouden met Hem leven, spreken, reizen en getuige zijn van al Zijn woorden en daden. Jezus verkoos hen daartoe, om later getuigen te kunnen zijn van alles wat Hij gezegd en gedaan heeft. Zij moesten later kunnen zeggen: *wij zijn geen kunstig verdichte fabelen nagevolgd, als wij bekend gemaakt hebben de kracht en toekomst van onze Heere Jezus Christus, maar wij zijn aanschouwers geweest van Zijn majesteit.* 2 Petrus 1:17. Petrus kon wijzen op hetgeen gebeurd was op de berg der verheerlijking. Hij was er bij toen Jezus met Mozes en Elia sprak en de stem uit de hemel klonk: *Deze is Mijn Zoon, Mijn geliefde, in Welken Ik mijn welbehagen heb. Hoort Hem!* Matth. 17:5. Johannes kon dan ook schrijven: *Hetgeen van den beginne was, hetgeen wij gehoord hebben, hetgeen wij gezien hebben met onze ogen, hetgeen wij aanschouwd hebben en onze handen getast hebben van het Woord des levens. Hetgeen wij dan gezien en gehoord hebben, dat verkondigen wij u.* 1 Joh. 1:1,3. Zij hebben Zijn heilig leven van nabij gezien. Zij zagen hoe Jezus Gods geboden hield. Zij zagen in Hem een geheel anders omgaan met Gods geboden dan zij gewoon waren. Jezus lette niet alleen op de letter van het gebod, maar richtte Zich op het wezen van de Wet, namelijk God liefhebben boven alles en de naaste als zichzelf. Hij leefde de Wet. Alles wat Hij deed of sprak was in volle overeenstemming met Gods gebod. Zij merkten dagelijks dat Hij vervuld was met een volmaakte liefde jegens God en de naaste. Zij zagen hoe Hij leefde met de Schriften. Steeds

LAAT MAAR ZIEN

Volop kastanjabomen
De eerste vruchten komen
met een klap.

Wanneer het blad gaat kleuren,
dan gaat het spel gebeuren
als een grap.

'k Zie ruwe bolsters vallen,
ik zie ook, hoe zij allen
heel spontaan.

Hun ware kleuren tonen,
nu zij na 't hangend wonen
open gaan.

Laat nu de stormwind komen
Schudt U aan onze bomen
zoals wij

Aan mensen kunnen tonen
dat U in ons wilt wonen
Ook in mij.

Wim Plomp uit "TUSSEN LICHT
EN DONKER ", uitg
Boekencentrum, Den Haag, 1991.

verklaarde Hij Zijn daden en woorden vanuit de Schriften van het Oude Testament. Hij maakte dat de Schrift voor hen ging leven en dat zij begonnen te doorzien wat de Schriften in werkelijkheid leerden. Zij begrepen dat Zijn woorden en uitleg van de Schrift woorden waren van eeuwig leven.

Zij zagen Zijn ontferming over de menigte, die als schapen zonder herder waren. Toen een grote menigte mensen tegen het vallen van de avond nog steeds bij hen was, zeiden de discipelen tot Jezus: *Zend hen van U.* Maar Jezus zond hen niet hongerig de vallende nacht in. Hij was met barmhartigheid over de menigte bewogen en beval Zijn discipelen: *Geef gij hun te eten.*

Hij gebruikte Zijn macht om hen te voeden en vermenigvuldigde de weinige broden en vissen die ze bij zich hadden.

Zij hoorden Hem tot Zijn Vader bidden. Zij hoorden Hem in de aanspraak tot Zijn Vader het innige Aramese woord 'abba' gebruiken. Zij zagen Hem tranen schreien over het onbekeerbare Jeruzalem. Zij hoorden Hem zuchten onder

de last van de nood en ellende van de mensen. Zij zagen dat Hij Zich verblijdde in de bekering van zondaren. Zij zagen dagelijks een leven van volmaakte reinheid, goedheid, oprechtheid, ontferming en mededogen. Zij waren getuige van een volmaakte gehoorzaamheid en toewijding aan God. Zij hebben een persoon gezien waarvan Johannes later schrijft: *en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid.* Joh, 1:14. Het heeft niet nagelaten een diepe afdruk op hun leven te geven.

Jezus onderwees hen door Zijn wonderen.

Jezus heeft veel wonderen verricht. Overal waar Hij ging verrichtte Hij wonderen. Zij vormen een belangrijk onderdeel van Zijn arbeid op aarde en zijn onlosmakelijk verbonden met Zijn Persoon en missie. Er is geen Jezus zonder wonderen. Je kunt niet zeggen: ik geloof in Jezus, maar niet in de wonderen die Hij deed. De wonderen horen bij Jezus. Zij zijn de bewijzen van Zijn Godheid en Messiaschap. Ze verwijzen naar de uniciteit van Jezus.

Vanwege het feit dat de Bijbel wonderen beschrijft, verwijzen velen de Bijbel met zijn wonderverhalen naar het rijk van de fabelen. De huidige mens gelooft niet meer in het bovennatuurlijke. Men gelooft alleen in zaken die met feiten bewezen kunnen worden. God kan niet wetenschappelijk bewezen worden, daarom gelooft men niet in het bestaan van God. Men is omringd van de bewijzen van Gods bestaan, maar gelooft niet in Zijn bestaan. Men bestudeert de wondere samenstelling van de schepping en de schepselen. Men bewondert het menselijke brein en onderzoekt de sterrenstelsels en concludeert dat dit alles vanzelf, spontaan en door evolutie is ontstaan. In wonderen gelooft men al helemaal niet meer.

Een wonder is een gebeurtenis, die boven ons bevatten uitgaat. Wij noemen de geboorte van een kind een wonder, maar eigenlijk is het geen wonder. Wij noemen dit wel zo om uiting te geven aan onze verwondering. Maar we weten hoe het kind ontstaan is en in de moederschoot is gegroeid. Een Bijbels wonder gaat alle menselijke bevassing te boven. Een wonder draagt het stempel van iets bovennatuurlijks. Het draagt Gods stempel. Het is een demonstratie van Zijn macht en heerlijkheid.

Wanneer we de Bijbel hierop nalezen, merken we dat God in sommige perioden wonderen heeft gedaan. God heeft dit gedaan in cruciale tijden, zoals rondom de uitleiding van Israël uit

Egypte en hun reis naar Kanaän. Hij gaf mensen de macht om wonderen te doen in tijden van grote Godsontkenning, zoals aan Elia en Elisa in de dagen van de Koningen.

Maar er zijn ook tijden geweest waarin God geen wonderen deed. Hij verrichtte geen wonderen door David, Salomo of andere Godvrezende mannen. Zelfs Abraham verrichtte geen wonderen. Er moet dus een reden zijn voor God om wonderen te werken. Hij doet het om Zichzelf overtuigend te manifesteren. Hij doet het om bepaalde mensen aan te wijzen als Zijn dienaren.

We hebben bij al de wonderen waarover de Bijbel spreekt, echter nooit zo'n concentratie van wonderen gezien dan wanneer Jezus verschijnt. De beschrijving van Jezus' omwandeling op aarde door de vier evangelisten is vol van wonderen. Petrus herinnert de Joden op de Pinksterdag aan het feit dat Jezus wonderen onder hen heeft verricht. Velen van hen waren daar persoonlijk getuige van geweest. Petrus kon zeggen: *Gij Israëlitische mannen, hoort de deze woorden. Jezus de Nazarener, een Man van God onder ulieden betoond door krachten en wonderen en tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk gij ook zelf weet.* Hand. 2:22.

Wanneer we de wonderen die Jezus verrichtte onderzoeken, valt ons op dat zij verbazing opwekken. Zo lezen we na Jezus' genezing van de bezetene: *En er kwam een verbaasdheid*

EENZAAM MAAR NIET ALLEEN

Er is zoveel wat ik niet kan,
hoe graag ik het zou willen,
In levenshonger, niet te stillen,
een zwakte dragend met elan.

'k Zie mensen om mij heen bewegen,
zij doen hun werk en vaak nog meer.
'k Heb op hun vragen geen verweer,
hun onbegrip maakt mij verlegen.

Ik zit gevangen binnen grenzen
van zwakte en van eenzaamheid
En niemand weet hoezeer ik lijd,
Ik ben ongrijpbaar voor de mensen.

Maar God ziet daag'lijks in mijn hart,
Hij kent mijn nood, Hij stilt mijn smart!

over allen. Lukas 4:36. Die verbaasdheid was er niet alleen bij de schare, maar ook bij de discipelen. Na de wonderbare visvangst lezen we aangaande Petrus en de andere discipelen: *Want verbaasdheid had hem bevangen en allen die met hem waren.* Luk.5:9. Jezus' optreden verwekte verbazing. Die verbaasdheid is niet toe te schrijven aan de wat laatdunkende kritiek van sommigen, die zeggen dat de mensen toen nog zeer primitief dachten. Indien in onze tijd iemand uit de dood zou verrijzen, die al vier dagen in het graf lag en al riekte, zouden wij dan niet verbaasd zijn. Indien wij zouden meemaken wat de mensen in Naïn meemaakten, toen Jezus de begrafenisstoet tegenhield en de gestorven zoon van een weduwe tot leven bracht. Zouden wij dan niet eveneens verbaasd zijn? Zelfs de Farizeeën, de gezworen vijanden van Jezus ontkenden niet dat Jezus wonderen deed. Zij ontkenden wel de bron van de wonderen, maar niet de wonderen zelf, toen ze zeiden: *Deze werpt de duivelen uit door Beëlzebul de overste der duivelen.* Luk. 11:15. De verbaasdheid van de mensen en de discipelen vond zijn oorzaak in het feit dat er dingen gebeurden, die naar de wetten van de natuur onmogelijk waren. Het ging hun begrip te boven. Het verwekte verbazing en verbijstering. Zo horen wij de discipelen roepen, nadat Jezus de zee en de storm had gestild: *Hoedanig één is Deze, dat ook de winden en de zee Hem gehoorzaam zijn?* Matth.8:27.

Waarom was Jezus optreden steeds vergezeld van wonderen? Nicodemus, die des nachts tot Jezus kwam, zei: *Rabbi, wij weten dat Gij zijt een leraar van God gekomen, want niemand kan deze tekenen doen, die Gij doet, zo God met hem niet is.* Joh. 3:4. Nicodemus was door de wonderen overtuigd dat God met Jezus was. Hij begreep dat God daardoor getuigde dat Jezus Zijn dienaar was. Zo gaf de Heere ook getuigenis aan Mozes, Elia en Elisa. Door de wonderen die zij in Zijn Naam verrichtten, maakte Hij duidelijk: *'Deze persoon spreekt namens Mij'.* De wonderen, die zij deden waren de bewijzen van hun goddelijke zending.

De wonderen die Jezus verrichtte waren de geloofsbrieven, die Zijn Godheid en Messiaschap bevestigden. Zij worden dan ook 'tekenen' en 'krachten' genoemd. Zij waren door God opgerichte, niet te ontkennen tekenen dat Jezus de Messias was. Zij waren 'krachten', omdat zij zaken tot stand brachten die de kracht van mensen te boven gaat. Wie heeft kracht om de wind en de zee te bevelen; wie heeft macht om een dode uit het graf te roepen zoals bij Lazarus; wie kan op het water lopen; blinden het gezicht

geven; kreupelen doen wandelen; het water in wijn veranderen? Jezus deed dit alles en nog zo veel meer. Hij deed dingen, die buiten de menselijke macht lagen. Zijn boodschap ging voortdurend gepaard met wonderen en manifestaties van Zijn godheid. Het vervulde de mensen met verbaasdheid. Er was een reactie van verwondering, eerbied en soms zelfs van ontzetting.

De wonderen zijn het bewijs dat Jezus de waarheid Gods verkondigde. Zij waren het zegel van God op Zijn persoon en boodschap. Jezus kon dan ook tot de ongelovige Joden zeggen: *Geloof Mij, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is. En indien niet, zo geloof Mij om de werken zelf.* Joh. 14:11.

Reeds bij het eerste wonder te Kana, waar Jezus het water in wijn veranderde, geloofden de discipelen dat Jezus van God was gezonden. Johannes tekent aan: *Dit beginsel der tekenen heeft Jezus gedaan te Kana in Galilea, en heeft Zijn heerlijkheid geopenbaard. En Zijn discipelen geloofden in Hem.* Joh. 2:11. De vele wonderen die volgen hebben dit alleen sterker bevestigd.

Wat zijn de drie jaren, waarin de discipelen dagelijks met Jezus wandelden, gezegende jaren geweest. Zij hoorden Zijn prediking, werden door Hem apart onderwezen, zagen van nabij de tekenen van Zijn Godheid en Messiaschap. Zij zagen van nabij Zijn heilig en volmaakt leven en Zijn bijzondere relatie tot Zijn Vader in de hemel. Wat een diepe indruk moet dit alles op hen hebben gemaakt! Wat een opleiding hebben de discipelen ontvangen! Zij zijn onderwezen door de Hoogste Wijsheid, door Gods Zoon, van Wie Johannes zegt: *Niemand heeft ooit God gezien, de eniggeboren Zoon, Die in de schoot des Vaders is, Die heeft Hem ons verklaard.* Joh, 1:18. Er kwam echter een abrupt einde aan deze gezegende tijd.

(wordt vervolgd)

Kapelle (Zld)
ds. C. Harinck

*Als een mens geen behoefte heeft om te
bidden,
Laat hem dan bidden om die behoefte.*

ZEKER WETEN (4)

Als het gaat om de zekerheid van het geloof hebben we voortdurend te maken met zoveel 'tegenkrachten'. We hebben, om enkele dingen te noemen, de tijd tegen. Want het is niet 'normaal' om zeker te zijn van het geloof. Zeker in een tijd van twijfel wordt ónzekerheid meer gewaardeerd. Je weet het maar nooit, wordt beweerd.

We hebben niet minder de satan tegen, dé tegenstander van God, van het geloof in Hem en daarom ook de tegenstander en de tegenwerker van het volk van God.

En, om dicht bij huis te beginnen, we hebben onszelf tegen, want vertrouwen op God en Zijn Woord ontbreekt ons maar al te veel. Zelfs van nature.

Ongeloof

Voorals ons ongelooft oefent zo'n gruwelijke macht uit. Van de Heere Jezus staat geschreven dat Hij in Zijn eigen omgeving geen wonderen kon doen vanwege hun ongelooft.

Over veel zonden kunnen we inzitten en deze zelfs afschuwelijk vinden. We hebben er geen goed woord voor over. En terecht. Maar waarom hebben we doorgaans zo weinig last van ons ongelooft? Het zit in ieder van ons en iedereen heeft er mee te maken en als het goed is ermee te strijden.

We geloven mensen zomaar op een enkel woord. We hechten geloof aan uitspraken van artsen en specialisten wanneer we ernstig ziek zijn. Wat ze menen te moeten zeggen grijpt diep in. Terwijl zij mensen zijn en een verkeerde diagnose gesteld kunnen hebben.

God spreekt altijd de waarheid. Jezus is gekomen om getuigenis te geven van de waarheid en Hij zegt onomwonden: *Ik ben de waarheid!*

Wij moesten meer last hebben van ons ongelooft, dit als schuld voor God zien én dit als zonde voor Hem belijden.

Want door ons ongelooft missen we vaak de zekerheid van het geloof en komen we meer terecht bij de zekerheid van het óngelooft!

Als we medechristenen tegen komen die van harte en blij kunnen getuigen: *ik ben ervan verzekerd dat niets mij zal scheiden van de liefde van God in Jezus Christus, onze Heere*, laat dit diepe indruk na. Het doet je wat wanneer je hoort zeggen: *ik weet dat mijn Verlosser leeft.* Het geeft grote vreugde wanneer oprecht beleiden wordt: *dit is mijn enige troost in leven en sterven dat ik het eigendom ben van mijn trouwe Zaligmaker Jezus Christus.* Je veert er van op wanneer christenen vrijmoedig dit getuigenis afleggen: *ik ben rechtvaardig voor God door het*

geloof in onze Heere Jezus Christus.
Dat is geloofstaal. Dat is volstrekt Bijbelse taal. Dit is door en door reformatoerisch. Want juist bij de reformatie van de kerk ging het om de zekerheid van het geloof.

Hoe kom je zo ver?

Het eerste wat nodig is in ons leven is dat we aan de goede kant beginnen. Dit vergt veel geestelijke inspanning. Want meestentijds beginnen we aan de verkeerde kant. We kijken daarbij naar onszelf, naar binnen.

Als je daar dan geen geloof ontdekt en ook niets goeds waarneemt, ga je de hoop verliezen ooit nog eens te weten dat je geloof echt is en je daarom zeker kunt zijn van je behoud.

In wezen moeten we leren dat we niets hebben en niets zijn. Dat we géén geloof hebben en geen geloofsvertrouwen. Dat je géén kind van God bent. Dat je in wezen een verloren mens bent, een echt verloren zoon.

De verloren zoon uit de gelijkenis komt niet bij zijn vader zich aanmelden als een gelovige zoon, die recht heeft om bij zijn vader thuis te komen en binnen te zijn. Integendeel.

Echt geloof begint, als ik het zo mag zeggen, bij de algehele afschrijving van jezelf en van jouw mogelijkheden. Om zó met Paulus te leren belijden: *niet meer ik, maar Christus leeft in mij.* Johannes de Doper getuigde: *Hij moet wassen, ik minder worden.*

Geloof is gáve van God. De Heilige Geest werkt het echte geloof in ons hart en daarmee het geloofsvertrouwen. Hij maakt dit geloof zo sterk dat we komen tot de zekerheid van het geloof. Vandaar dat we mogen en moeten bidden: Heere, schenk mij geloof. Om niet minder te bidden: geef mij de zekerheid van het geloof.

Wie zó bidt, ontvangt; wie zó klopt, wordt open gedaan; wie zó zoekt, zal vinden
Zeker weten.

Ede
Ds. J. Van Amstel

*Begin met God, dan wacht uw arbeid zegen,
Geeft Hem, al d'eer, dan is uw loon gewis;
Bij Hem alleen wordt lust en kracht verkregen*

*Tot alle goed, waarvan Hij d 'oorsprong is.
J.J.L. ten Kate*

Colofon

Dagelijks bestuur van de Stichting:

Ds. J. Willemsen, voorzitter, PKN (hervormd), Dirksland
Ds. J. Oosterbroek, secretaris, Chr.Geref., Harderwijk
Dhr. E. de Jong, penningmeester, PKN (gereformeerd), Den Haag
Ds. C. Bos, alg.adjunk, PKN (hervormd), Benschop

Eindredacteur:

Ds. J. Oosterbroek, Voorste Wei 23, 3844 JW Harderwijk,
tel. 06 27114366. Tevens adres voor kopij.
e-mail: oosterbroekj@yahoo.co.uk

Medewerkers:

Ds. J. Van Amstel, Chr. Geref., Ede
Mevrouw W. Breederveld, PKN (hervormd), Goedereede
Ds. C. Harinck, Gereformeerde Gemeenten, Kapelle
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church, Straffordville, Ontario, Canada
Ds J. P. Strietman, PKN (gereformeerd), Kollumerzwaag
Ds. L.C. Talsma, PKN (hervormd), Wapenveld
Mevrouw M. A. Tanis, Chr. Geref., Sommelsdijk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar);
alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen;
de abonnementsprijs is € 10,00 per jaar;
het gironummer is 938939 ten name van Stichting "Kracht naar Kruis", te Den Haag;
opgave nieuwe abonnees, adreswijzigingen enz. aan:
abonnementen KNK, Meppelweg 497, 2544 AM Den Haag of per
e-mailadres: abonnementen@krachtnaarkruis.nl
alle informatie over KNK vindt U in onze website
www.krachtnaarkruis.nl

GEBED OM VERVULLING MET DE GEEST

Trooster, die met Christus' gaven
wil vervullen onze nood,
dorst doet kennen en wil laven,
geef ons honger naar uw brood;
help ons hart dat U bedroeft
als wij horende niet horen,
leer ons, en die U behoeft
bidt verwonderend: geef mij oren.

Geest van God, die in ons midden
spreekt en aan des Vaders oor,
eerste aanvang van ons bidden,
draag het al de hemelen door;
richt en heilig Gij ons woord,
onze zuchten, ons verlangen,
tot ons smeken wordt verhoord
en uw volheid is ontvangen.

Inge Lievaart